

شهر المبارک

روش تشخیص آیات مکی

قبل از ورود به موضوع اصلی ابتدا لازم است وجه تمایز میان آیات «مکی» و «مدنی» را توضیح داده و نخست تعریفی از آنان داشته باشیم. آیات مکی به آیاتی گفته می‌شوند که قبل از هجرت پیامبر (ص) و در مکه به آن حضرت نازل شده‌اند و آیات مدنی به آن دسته از آیات اطلاق می‌شوند که نزولشان بعد از هجرت پیامبر (ص) از مکه به مدینه رخ داده است. حال می‌پردازیم به این که چگونه می‌توان آیات مکی و مدنی را از هم تشخیص داد. الف) آیاتی که موضوع بحث آنها مبارزه با مشرکین و دعوت مردم به عبودیت پروردگار متعال است در مکه نازل شده‌اند. ب) آیاتی که در آن سخن از بت پرستی است، همچون سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، لَا تُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ. ج) در خصوص معاد و منکرین آن، در بسیاری از آیات مکی سخن به میان آمده است. د) آیاتی که در خصوص معجزه بودن قرآن و آوردن دلیل بر حقانیت دعوت پیامبر (ص) آمده است جملگی در مکه نازل شده‌اند. در ابتدای ظهور دین آسمانی اسلام، بسیاری از کافران از پیامبر (ص) تقاضای آوردن معجزه می‌کردند و این درخواست‌ها در شرایطی که دین اسلام روزهای نخستین تولدش را می‌گذراند، طبیعی بود. اما پس از هجرت به مدینه، دیگر افکار مردم حول داعیه حق یا ناحق بودن اسلام نمی‌گشت و موضوعات دیگری انگیزه می‌شد تا مسائلی را با پیامبر (ص) مطرح کنند که به جای خود ذکر می‌شود. ه) آیاتی که بحث از اصول اخلاقی دارند. هر مکتب و دینی در نخستین روزهای ظهور، جهان بینی و نوع نگرش به دنیای اطراف را از دید خود مطرح می‌سازد. کما این که مسیحیت و ظهور حرکت عیسی مسیح (ع) نیز با توجه به شرایط محیطی و زمانی ایشان ظهور و بروز یافت. دین مبین اسلام هم به شکل جامع‌تری اصول وایدئولوژی توحیدی خود را بیان کرده است. حال بیان این طرز نگرش می‌بایست با پایه‌ریزی دین در سرزمین عربستان و مهد اسلام یعنی شهر مکه توأم صورت می‌گرفت. پس در نهایت آیاتی که در خصوص اصول و موازین اخلاقی بحث دارند در مکه نازل شده‌اند. (سیداحمد هاشمی نژاد)

تقویم تاریخ

روزنامه نگار و بنیان‌گذار جایزه پولیتزر

۱۷۵ سال پیش، برابر ۱۰ آوریل ۱۸۴۷ میلادی، جوزف پولیتزر، روزنامه‌نگار معروف آمریکایی و بنیان‌گذار جایزه ادبی پولیتزر، از پدری مجاری و مادری آلمانی به دنیا آمد. پولیتزر به این معروف بود که با خرید امتیاز نشریات ورشکسته، آنها را به رسانه‌های پرطرفدار و سودرسان تبدیل می‌کند. او در وصیتنامه خود قید کرده بود از اموالش هر سال جایزه‌هایی در حوزه خبرنگاری، ادبیات و نمایشنامه و آموزش (بورس) تحصیلی، به بهترین‌ها اعطا شود. اکنون تعداد جوایز پولیتزر به ۲۱ مورد رسیده و موضوعات جدیدی چون شعر، موسیقی و عکس نیز اضافه شده‌اند.

بازیگر سوئدی و شهیر فیلم‌های برگمان

۹۳ سال پیش، برابر ۱۰ آوریل ۱۹۲۹ میلادی، ماکس فون سیدو، بازیگر شهیر سوئدی، در لوند اسکونه به دنیا آمد. فون سیدو بازیگر مورد علاقه اینگمار برگمان سینماگر سرشناس سوئدی بود، اما بی تردید بخش اعظمی از شهرت خود در عالم سینما را مدیون بازی در فیلم ترسناک «جن گیر» است. او در این فیلم ایفای نقش پدر مرین را بر عهده داشت. فون سیدو سال ۱۹۷۶ و برای بازی در فیلم «صحرائ تاتارها» به ایران آمد. لوکیشن این فیلم ارگ تاریخی بم بود و محمد علی کشاورز و سعید کنگرانی از جمله بازیگران ایرانی آن بودند. ماکس فون سیدو ۸ مارس ۲۰۲۰ در ۹۰ سالگی درگذشت.

ستاره مصری و برجسته سینمای جهان

۹۰ سال پیش، برابر ۱۰ آوریل ۱۹۳۲ میلادی، عمر شریف (با نام اصلی میشل دیمتری شلهوب)، بازیگر نامدار سینمای جهان در اسکندریه مصر به دنیا آمد. شریف از خانواده‌ای معتقد به کلیسای کاتولیک یونانی بود، اما پس از ورود به وادی سینما با یکی از ستارگان وقت سینمای مصر به نام فاتن حمامه آشنا شد، پس برای ازدواج با او به اسلام گروید و نامش را به عمر شریف تغییر داد. او در طول حیات حرفه‌ای خود در فیلم‌های مهمی نقش آفرینی کرد که «سقوط امپراتوری روم»، «دکتر ژواگو» و «لورنس عربستان» از آن جمله‌اند. عمر شریف ۱۰ جولای ۲۰۱۵ در ۸۳ سالگی درگذشت.

شهادت مظلومانه فرمانده نامدار ارتش

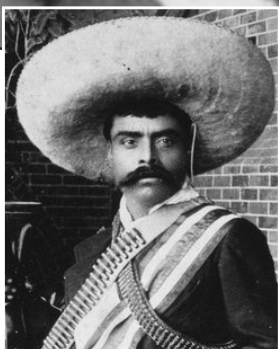
۲۳ سال پیش، برابر ۲۱ فروردین ۱۳۷۸ خورشیدی، سپهبد علی صیاد شیرازی، فرمانده اسبق نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران، مقابل خانه‌اش هدف سوء قصد منافقین قرار گرفت و به شهادت رسید. او متولد شهرستان درگز (خراسان رضوی) بود. سال ۱۳۴۰ برای ادامه تحصیل به تهران آمد و کنکور دانشکده افسری را با موفقیت پشت سر گذاشت. صیاد شیرازی ۵ روز قبل از سوء قصد، همزمان با عید غدیر درجه سرلشکری دریافت کرد که این درجه پس از شهادت او به سپهبدی ارتقاء یافت. مراسم تشییع او با حضور فرماندهی کل قوا، فرماندهان یگان‌های مختلف نیروهای مسلح ایران و جمع بی‌شماری از مردم برگزار شد.

فوکوس

عکس یادگاری با جسد امیلیانو زاپاتا - ۱۹۱۹

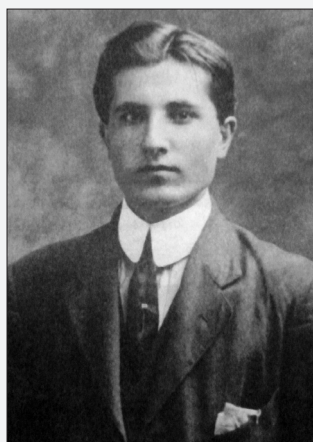
۱۰۰ سال پیش، برابر ۱۰ آوریل ۱۹۱۹ میلادی، امیلیانو زاپاتا، انقلابی شهیر مکزیک توسط قوای دولتی کشته شد. زاپاتا فرمانده یک نیروی شبه نظامی به نام «ارتش آزادی بخش جنوب» بود. او و افرادش بارها موفق به فرار از محاصره ارتش شده بودند. به همین دلیل دولت مکزیک برای به دام انداختن او متوسل به خدعه شد، به این ترتیب که یکی از فرماندهان ارتش به نام خسوس گواخاردو با ظاهر به شورش علیه دولت، اعتماد زاپاتا را جلب کرد و او را که برای مذاکره آمده بود به قتل رساند.

معا

باسکرویل، شهید جنبش مشروطه و شیفته ستارخان

انتخاب کرده‌ام. من قبل از آمریکایی بودن، یک انسانم.» متنی که خواندید بخشی از فیلمنامه «باسکرویل» به قلم مسعود جعفری جوزانی کارگردان برجسته سینمای ایران است و مقطعی از زندگی هوارد باسکرویل، معلم آمریکایی مدرسه مموریال تبریز را بازگو می‌کند. تلاش‌های متعدد جوزانی برای ساخت این فیلمنامه تا کنون بی نتیجه مانده اما او همچنان برای به تصویر کشیدن آن مصراست. اما باسکرویل که بود؟ او که ۱۰ آوریل ۱۸۸۵ میلادی در شهر پلت شمالی (ایالت نبراسکا) به دنیا آمد و ۲۴ سال بعد، مقارن ۳۰ فروردین ۱۲۸۸ خورشیدی در تبریز جان سپرد؟ تاریخ انقلاب مشروطه همچون لوحی است که نام‌های بزرگی چون ستارخان، باقرخان، میرزا جهانگیرخان و بسیاری دیگر بر تارک آن می‌درخشند. اما در میان همه فعالان انقلاب مشروطه یک نام بیش از دیگر اسامی کنجکاو برانگیز است؛ هوارد باسکرویل، آموزگار آمریکایی مدرسه مموریال تبریز که دوره حضورش در ایران با شعله‌ور شدن جنبش مشروطه همزمان شد و او که سخت تحت تأثیر این نهضت قرار گرفته بود

«ستارخان (رو به رضا): «به باسکرویل بگو، بهتر است به درس و مشق بجه‌ها بپردازد. این معرکه جنگ است. خدای ناکرده ممکن است کشته شود. او میهمان ماست. ما هرگز نمی‌خواهیم آفتی به او برسد.» پیش از آن که رضا حرفی بزند، باسکرویل به فارسی می‌گوید: «من به عنوان یک انسان حق انتخاب دارم. سردار، اجازه بدهید در رکاب شما باشم.» ستارخان: «جوهر و غیرت شما را تحسین می‌کنم آقای باسکرویل. اما تمنا می‌کنم جنگ ما را به ما واگذارید.» باسکرویل: «ذات شما خدایی است سردار، حق انتخاب را از من نگیرید، من را هم را

هوارد باسکرویل

دعای روز هشتم ماه مبارک رمضان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِیْ فِیْهِ رَحْمَةً الْاِیْمَانِ وَاِطْعَامِ الْطَعَامِ وَاِفْشَاءِ السَّلَامِ وَضَحْبَةَ الْکِرَامِ بِطَوْلِکَ یَا مَلِجاً لِّلْاَیْمِیْنِ .

خدا یاد در این ماه مهرورزی به ایتم و خوردن طعام و آشکار کردن سلام و همنشینی با اهل کرامت را نصیبم فرما، به عطایای پناهگاه آرزومندان.

مدال بندگی

الإمام علیُّ علیه السلام : إلیّی ، کفّی لی عزّاً أن کون لک عبداً ، و کفّی بی فخر أن تکون لی ربّاً
امام علی علیه السلام : الیهی! مرا همین عزّت و سرفرازی پس که بنده تو هستم و همین افتخار پس که تو خداوندگار من هستی